

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko Bryssel I a asetuksen 1215/2012⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdan b alakohdalla, luettuna yhdessä maksukyvyttömyysasetuksen 1346/2000⁽²⁾ 3 artiklan 1 kohdan kanssa, tulkittava siten, että Bryssel I a asetuksen 1215/2012 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa oleva ilmaus ”konkurssi, maksukyvyttömän yrityksen tai muun oikeushenkilön selvitysmenettely, akordi tai muut niihin rinnastettavat menettelyt” kattaa myös sellaisen menettelyn, jossa vaatimus kuvataan haasteesta pelkkänä myyntisaatavana mainitsematta, että vastaajaa koskeva konkurssimenettely on jo aloitettu, vaikka kyseisen vaatimuksen varsinaisena oikeusperustana ovat Alankomaiden konkurssioikeuden erityiset poikkeussäännöt (konkurssista ja maksunlykkäysmenettelystä 30.9.1893 annetun Alankomaiden lain (Wet op het faillissement en de surséance van betaling, jäljempänä NFW) 25 §:n 2 momentti), ja jonka yhteydessä

— on selvittävä, onko kyseisen kaltaista saatavaa pidettävä todennettavana saatavana (NFW:n 26 §, luettuna yhdessä 110 §:n kanssa) vai todentamattomana saatavana (NFW:n 25 §:n 2 momentti)

— vastaus kysymykseen, voidaanko molemmat vaatimukset esittää samanaikaisesti ja eivätkö ne näytä sulkevan toisiaan pois, kun otetaan huomioon kummankin vaatimuksen erityiset oikeudelliset seuraukset (muun muassa mahdollisuudet vaatia maksamista pankkitakauksen perusteella konkurssiin asettamisen jälkeen), näyttäisi määrättyvän Alankomaiden konkurssioikeuden erityisten sääntöjen mukaisesti?

Lisäksi kysytään:

2) Voidaanko konkurssista ja maksunlykkäysmenettelystä 30.9.1893 annetun Alankomaiden lain (NFW) 25 §:n 2 momentin säännöksiä pitää yhteensopivina maksukyvyttömyysasetuksen 1346/2000 3 artiklan 1 kohdan kanssa siltä osin kuin NFW:n kyseisen säännöksen mukaan tällainen vaatimus (25 §:n 2 momentti) voidaan esittää toisen jäsenvaltion tuomioistuimessa sen jäsenvaltion maksukyvyttömyysasioissa toimivaltaisen tuomioistuimen sijasta, jossa konkurssimenettely on aloitettu?

⁽¹⁾ Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1215/2012 (EUVL 2012, L 351, s. 1).

⁽²⁾ Maksukyvyttömyysmenettelystä 29.5.2000 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1346/2000 (EYVL 2000, L 160, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen sad Varna (Varnan hallintotuomioistuin, Bulgaria) on esittänyt 14.6.2022 – ”Trade Express-L” OOD v. Zamestnik-predsdatel na Darzhavna agentsia ”Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”

(Asia C-395/22)

(2022/C 359/38)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen sad Varna

Pääasian asianosaiset

Kantaja: ”Trade Express-L” OOD

Vastaaja: Zamestnik-predsdatel na Darzhavna agentsia ”Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko jäsenvaltioiden velvollisuudesta ylläpitää raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistasoa 14.9.2009 annetun neuvoston direktiivin 2009/119/EY⁽¹⁾ johdanto-osan 33 perustelukappaleella, 1, 3 ja 8 artiklaa sekä 2 artiklan i ja j alakohdalla tulkittava kyseisen direktiivin ja energiatilastoista 22.10.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1099/2008⁽²⁾ 2 artiklan d alakohdan tavoite huomioon ottaen ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä sen 17 artiklan kanssa, mukaisen suhteellisuusperiaatteen

valossa siten, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan henkilöt, jotka ovat tuoneet maahan yhteisön sisäisesti asetuksen (EY) N:o 1099/2008 liitteessä A olevan 3.4.20 kohdan mukaisia voiteluöljyjä, (tai tällaisten voiteluöljyjen maahantuojat) voidaan velvoittaa perustamaan varmuusvarastoja?

2. Onko jäsenvaltioiden velvollisuudesta ylläpitää raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistasoa 14.9.2009 annetun neuvoston direktiivin 2009/119/EY johdanto-osan 33 perustelukappaletta, 1, 3 ja 8 artiklaa sekä 2 artiklan i ja j alakohtaa tulkittava kyseisen direktiivin tavoite huomioon ottaen ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä sen 17 artiklan kanssa, mukaisen suhteellisuusperiaatteen valossa siten, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan tuotetyypit, joille on perustettava ja ylläpidettävä varmuusvarastoja, on rajoitettu vain osaan direktiivin 2 artiklan i alakohdassa, luettuna yhdessä asetuksen (EY) N:o 1099/2008 liitteessä A olevan 3.4 luvun kanssa, mainituista tuotetyypeistä?
3. Onko jäsenvaltioiden velvollisuudesta ylläpitää raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistasoa 14.9.2009 annetun neuvoston direktiivin 2009/119/EY johdanto-osan 33 perustelukappaletta, 1, 3 ja 8 artiklaa sekä 2 artiklan i ja j alakohtaa tulkittava kyseisen direktiivin tavoite huomioon ottaen ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä sen 17 artiklan kanssa, mukaisen suhteellisuusperiaatteen valossa siten, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan se, että henkilö harjoittaa yhteisössä yhtä direktiivin 2 artiklan i alakohdassa, luettuna yhdessä asetuksen (EY) N:o 1099/2008 liitteessä A olevan 3.4 luvun kanssa, mainittua tuotetyyppejä olevan tuotteen tuontia, johtaa siihen, että kyseinen henkilö veloitetaan perustamaan ja ylläpitämään toisen, muuntyyppisen tuotteen varmuusvarastoja?
4. Onko jäsenvaltioiden velvollisuudesta ylläpitää raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistasoa 14.9.2009 annetun neuvoston direktiivin 2009/119/EY johdanto-osan 33 perustelukappaletta, 1, 3 ja 8 artiklaa sekä 2 artiklan i ja j alakohtaa tulkittava kyseisen direktiivin tavoite huomioon ottaen ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä sen 17 artiklan kanssa, mukaisen suhteellisuusperiaatteen valossa siten, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan henkilö on velvollinen perustamaan ja ylläpitämään varastoja tuotteelle, jota hän ei käytä taloudellisissa toiminnassaan ja joka ei liity kyseiseen toimintaan, jolloin tämä velvollisuus aiheuttaa myös huomattavan taloudellisen rasitteen (joka käytännössä johtaa siihen, ettei velvollisuutta voida täyttää), koska henkilöllä ei ole käytettävissään kyseistä tuotetta eikä hän ole myöskään sen maahantuojat ja/tai haltijat?
5. Jos johonkin näistä kysymyksistä vastataan kieltävästi, onko jäsenvaltioiden velvollisuudesta ylläpitää raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistasoa 14.9.2009 annetun neuvoston direktiivin 2009/119/EY johdanto-osan 33 perustelukappaletta, 1, 3 ja 8 artiklaa sekä 2 artiklan i ja j alakohtaa tulkittava kyseisen direktiivin tavoite huomioon ottaen ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä sen 17 artiklan kanssa, mukaisen suhteellisuusperiaatteen valossa siten, että henkilö, joka on harjoittanut yhteisön sisäisesti tietyn tyyppisen tuotteen maahantuontia, voidaan velvoittaa perustamaan ja ylläpitämään varmuusvarastoja vain yhteisön sisäisen tuonnin kohteena olleelle samantyyppiselle tuotteelle?

(¹) EUVL 2009, L 265, s. 9.

(²) EUVL 2008, L 304, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Kammergericht Berlin (Saksa) on esittänyt 15.6.2022 –
Generalstaatsanwaltschaft Berlin**

(Asia C-396/22)

(2022/C 359/39)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytäneet tuomioistuimet

Kammergericht Berlin